

смущение? Съкровището на харема, красавицата Фатима, обожаемата дъщеря на повелителя на правовърнитѣ, е тежко болна и умира. Вече сж опитани всички средства, всички лѣкарства, но тя все лежи безъ движение и безъ съзнание. Много скжпа е тя на султана, особено като живо подобие на рано умрѣлата му жена, черкезката Маря. И ето отъ де е страхътъ на цѣлия харемъ. Навсѣкжде се виждатъ блѣди лица, всички треперятъ, страхувайки се да попаднатъ предъ очитѣ на грозния владетель.

Като разяренъ лъвъ ходи изъ двореца Амуратъ. Всичко на свѣта е забравилъ той, една мисль само го вълнува, една грижа. . . Страшенъ е той въ своето отчаяние, очитѣ му мятатъ мълнии и горко на онзи, който му попадне предъ очитѣ въ такава минута.

Тълпи отъ приближени само отъ далеко го следятъ. Великиятъ везиръ вече три пжти е билъ на докладъ при него и безъ нищо се е връщалъ. Съвсемъ обезумѣлъ отъ скръбъ, султанътъ не се радваше на известията за блѣстящигъ побѣди надъ християнитѣ. За минута само блѣсваха очитѣ му въ диво тържество и изведнѣжъ отново се отдаваше той на горчивъ плачъ: „Защо ми сж всичкитѣ тѣзи победи, всички съкровища, ако дъщеря ми не ще бжде жива“!

Най-добритѣ лѣкари сж събрани при Фатима, но тѣхното изкуство е безсилно. Спомниха си най-сетне за стария полуслѣпъ Хюсеинъ, излѣкувалъ нѣкога опасната рана на бащата на султана. Сега последната надежда бѣше въ него и съ примрѣло сърдце султанътъ очакваше вестъта, че на дъщеря му изведнѣжъ е по-добрѣло. Напраздно очакване! Изчезна и тази последна надежда. Облѣнъ въ кръвъ падна чернокожиятъ робъ, донесълъ тази печална вестъ.

Съ дивъ стонъ се хвърли султанътъ върху коприненитѣ възглавници на своето разкошно легло. И ту заплашваше той, не помнейки се, всички съ смъртъ и разорение; заплашваше, че ако утре болната не бжде по-добре, всички лѣкари ще платятъ съ главитѣ си, ту заповѣдваше отъ минаретата да свикатъ народа въ джамията да се моли на Аллахъ за оздравяването на Фатима.

— Аллахъ, Аллахъ, велики Боже, умилистави се! — молѣше се той—Запази ми я! Азъ ще издигне такъвъ храмъ въ Твое име, какъвто още не е имало на свѣта. Азъ високо ще издигна зеленото знаме на Пророка, за погибелъ на невѣрнитѣ. Утре хилядо плѣнени гяури ще умратъ за славата на Твоето име! Хилядо живота за единъ! Запази само нейния животъ, Всемогъщия!